

Arrest

nr. 310 232 van 18 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat E. VANGOIDSENHOVEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart te zijn geboren op (...) januari 1997 en de Somalische nationaliteit te hebben.

1.2. Verzoekster dient op 24 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 9 augustus 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 19 februari 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Jajele-clan (Hawiye) te behoren. U verklaart geboren te zijn op 25 juni 2005 in het dorp Basra gelegen in het district Balcad in de provincie Middle Shabelle waar u woonde tot uw vertrek naar Europa.

Al-Shabaab had zich in 2017 gevestigd in uw dorp. Op vrijdag ging u verplicht naar hun preken luisteren op het plein in uw wijk. Op 2 april 2021 vroeg uw stiefbroer, E., die lid was van Al-Shabaab, na de preek om op hem te wachten zodat jullie samen naar huis konden gaan. Toen jullie thuiskwamen verliet E. samen met zijn vader het huis. De volgende dag kwamen er twee dorpsouderen bij u thuis langs. Ze lieten uw moeder weten dat de emir van het dorp met u wilde huwen en adviseerden uw moeder om akkoord te gaan met het voorstel. Uw moeder weigerde echter het voorstel omdat ze u té jong vond om te huwen. Toen uw stiefvader thuiskwam bracht uw moeder hem op de hoogte van het bezoek dat ze had ontvangen. Uw stiefvader bleek echter al op de hoogte te zijn. Zijn zoon, E., had hem namelijk de dag voordien verteld dat de emir op zoek was naar een echtgenote en dat hij u had voorgesteld. Diezelfde avond werd uw moeder opgebeld door de emir met de boodschap dat hij hoe dan ook met u ging huwen. Uw moeder wilde verdere problemen vermijden en smeekte u uiteindelijk om akkoord te gaan met het huwelijk, maar u weigerde. De volgende ochtend werd u door drie mannen meegenomen naar een huis waar u werd opgesloten. Tijdens uw opsluiting in het huis werd u bedreigd, geslagen en probeerden verschillende vrouwen u alsnog te overtuigen om akkoord te gaan met het huwelijk wat u uiteindelijk deed. Op 9 april werd u vrijgelaten nadat uw vader bemiddeld had met de emir. Uw vader had zich akkoord verklaard met het huwelijk en u mocht terug naar huis. Eens thuis aangekomen besloten uw ouders u naar Mogadishu te sturen waar uw tante langs moederszijde woonde. Op 11 april 2021 vertrok u samen met uw vader naar Mogadishu. U ging naar uw tante en uw vader ging naar zijn familie. Op 17 april 2021, de dag waarop het huwelijk gepland stond, werd uw vader opgebeld door Al-Shabaab met de vraag waarom jullie niet aanwezig waren op de afspraak. Uw vader zei dat u verdwenen was en legde de telefoon neer. De volgende dag werd uw vader opnieuw opgebeld en kreeg hij te horen dat ze wisten dat jullie in Mogadishu verbleven. Op 24 april werd uw vader doodgeschoten in Mogadishu toen hij samen met een meisje van zijn familie onderweg was van de apotheek naar huis. De volgende dag werd uw tante opgebeld door Al-Shabaab. Ze vertelden haar dat ze ervan op de hoogte waren dat u nog in leven was en ze vroegen haar om u een hen over te dragen. Uw tante zei echter dat ze geen idee had waarover ze het hadden en dat ze u niet gezien had. Uw tante besloot u naar de zus van haar echtgenoot te brengen waarna u in diezelfde maand nog Somalië verliet. U reisde via Turkije, Griekenland en andere onbekende landen naar België. U kwam aan in België op 23 juni 2021 en diende op 24 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u een medisch attest voor, twee psychologische attesten, een invulformulier van Central Tracing Agency (Somalia Delegation) en mailverkeer tussen Restoring family links (Rode Kruis) en het opvangcentrum van Sint-Niklaas.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al-Shabaab.

Daarnaast vreest u ook bij terugkeer geherinfibuleerd te worden en door Al-Shabaab beschouwd te worden als zondaar indien u in België een defibulatie zou hebben ondergaan.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U maakte geen melding van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Beoordelingen bijzondere procedurele noden, 12 augustus 2021 en vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ, 12 augustus 2021).

Bij het begin van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS vermeldt uw advocaat dat u psychologische problemen heeft (CGVS, p. 4). Ter staving van uw psychologische problemen legt u een overzicht voor van uw psychologische consultaties bij psycholoog J.H. (GAMS) opgemaakt door het opvangcentrum van Sint-Niklaas. Daarnaast legt u ook nog een gedetailleerd attest voor aangaande uw psychologische opvolging. Dit attest werd opgemaakt op 25 februari 2023 door klinisch psycholoog J.H., werkzaam bij GAMS en maakt melding van post-traumatische stress dat het cumulatief effect is van de verschillende trauma's die u opliep. Daarnaast wordt er in het attest ook vermeld dat het oproepen van de trauma's of feiten die verband houden met deze trauma's tijdens het persoonlijk onderhoud uw cognitief vermogen kunnen aantasten en angst kunnen oproepen. Hierdoor is het mogelijk dat u moeilijkheden ervaart om u bepaalde gebeurtenissen te herinneren en/of om uw asielsituatie op een gestructureerde manier uiteen te zetten.

Rekening houdend met de door u voorgelegde psychologische attesten kunnen er echter geen elementen vastgesteld worden die een normale deelname aan de procedure zouden verhinderd hebben. U bij het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het met u gaat vandaag antwoordt u dat het goed gaat met u. Tevens werd u er bij het begin van het persoonlijk onderhoud tot tweemaal toe op gewezen dat indien u nood heeft aan een extra pauze u dit mag aangeven (CGVS, p. 3 en 4). U op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u de mogelijkheid hebt gehad om alles uit te leggen dat van belang was voor uw verzoek om internationale bescherming antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 22). Uit uw onderhoud op het CGVS blijkt in ieder geval dat u in staat was om uw asielrelaas op zelfstandige en functionele wijze toe te lichten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U slaagde er niet in het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten. Noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Om te beginnen stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast omwille van de verklaringen die u aflegt over uw leeftijd en uw opleidingsniveau. Bij uw asielaanvraag op 24 juni 2021 stelde u te zijn geboren op 25 juni 2005 en minderjarig te zijn (DVZ Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 1). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht, want na medisch onderzoek werd uw geboortjaar aangepast naar 1 januari 1997. In de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 10 maart 2021 staat dat u de dag van het medisch onderzoek, namelijk op 13 juli 2021 ouder was dan 18 jaar, vermoedelijk 26.7 jaar met een standaarddeviatie van 2.6 jaar. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast rijzen er ook twijfels bij het door u beweerde opleidingsniveau. U beweert immers amper te kunnen lezen en schrijven maar uw verklaringen over uw regio van herkomst laten echter het tegenovergestelde vermoeden. Zo legt u bijzonder nauwkeurige verklaringen af over de data van de verschillende incidenten die u aanhaalt en maakt u stevast gebruik van de windrichtingen om plaatsen te situeren (CGVS, p. 11-12, 21). Dit is niet wat redelijkerwijze van iemand met uw opleidingsniveau zou worden verwacht.

Verder kunnen er ook nog andere vaststelling worden gedaan die de algemene geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten die zich in april 2021 zouden hebben afgespeeld, net voor uw vertrek uit Somalië, ondermijnen. Ten eerste wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd door de wijzigende verklaringen die u aflegt over de verblijfplaats van uw familieleden. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS legt u een document voor van het "ICRC Tracing Agency/Somalia Delegation" waaruit blijkt dat u op 13 oktober 2022 verklaard hebt dat u voor het laatst contact hebt gehad met uw stiefvader, moeder, drie halfzussen en tante in 2021 en dat zij zich op dat moment in Mogadishu bevonden. Verder kan er uit de informatie die u voorlegt hieromtrent dat u werd bijgestaan door een Somalische tolk. Er kan ook worden aangenomen dat de gegevens die u over uw gezinsleden en hun verblijfplaats doorgaf correct waren aangezien het hier om essentiële informatie gaat in het kader van de zoektocht naar uw familieleden (zie administratief dossier, groene map, document 4). In uw verklaringen voor de DVZ op 12 augustus 2021 en het CGVS repte u echter met geen woord over het verblijf van uw gezinsleden in Mogadishu. Bij de DVZ verklaarde u namelijk dat enkel uw tante in Mogadishu woont en dat uw overige familieleden allemaal in Basra wonen en daar ook voor uw vertrek woonden (Verklaringen DVZ, p. 7 punt 13A en p. 9 punt 17). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat u niet weet waar uw moeder, stiefvader en drie halfzussen nu wonen. Geconfronteerd met de informatie van het ICRC-document, verklaart u dat u vanuit Mogadishu voor het laatst contact met uw familie in Basra had op 21 april 2021 (CGVS, p. 7, 20). U biedt aldus geen verklaring voor de inconsistentie omtrent de laatste verblijfplaats van uw gezinsleden voor uw vertrek.

Daarnaast wordt de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas ook ondermijnd door een fundamentele omissie die werd vastgesteld in uw verklaringen voor de DVZ. Uit uw verklaringen die u afgelegde tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dat uw stiefbroer, E., een vooraanstaande rol heeft gespeeld bij het ontstaan van uw problemen. Hij was namelijk diegene u voorgesteld heeft als huwelijkskandidate aan de leider van Al-Shabaab in uw dorp (CGVS, 14 – 15). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u hem op geen enkel moment ter sprake heeft gebracht in uw verklaringen voor de DVZ, en dit terwijl u alle andere personen die betrokken waren bij de feiten wel vermeldde (Vragenlijst CGVS, punt 5). Aangezien uw stiefbroer, E., aan de grondslag ligt van uw problemen en op deze manier rechtstreeks heeft bijgedragen tot uw vlucht uit uw land

van herkomst kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hem reeds in uw verklaringen op de DVZ ter sprake zou gebracht hebben.

U maakt voorts niet aannemelijk gedwongen te zijn uitgehuwelijkt aan de emir in Basra. In de eerste plaats is de houding die uw stiefvader aannam ten aanzien van de feiten die zich hebben afgespeeld in april 2021 niet aannemelijk. U verklaart namelijk dat uw stiefbroer, E., zijn vader de dag vóór het bezoek van de clanouderen al had ingelicht over de plannen om u uit te huwelijken aan de leider van Al-Shabaab maar dat hij er geen geloof aan gehecht had (CGVS, p. 15 en 17). U gevraagd om welke reden hij er geen geloof aan gehecht heeft, antwoordt u dat het voor hem onmogelijk leek dat zijn zoon tot zoiets in staat zou zijn (CGVS, p. 17). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat E. zich had aangesloten bij Al-Shabaab tegen de wil van zijn vader in (CGVS, p. 15). Hierdoor kan er gesteld worden dat E. het eens was met de ideologie van Al-Shabaab. Daarnaast verklaarde u ook dat sinds de aanwezigheid van Al-Shabaab in uw dorp jonge meisjes onder dwang worden uitgehuwelijkt aan hun leden (CGVS, p. 13). Het lijkt dan ook onwaarschijnlijk dat u van deze praktijken op de hoogte zou zijn geweest en uw stiefvader niet. Bovendien beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat de praktijk van gedwongen huwelijken met Al-Shabaab leden wel degelijk gangbaar is in gebieden die onder de controle staan van Al-Shabaab. Rekening houdend met de bovenstaande informatie en uw eigen verklaringen kon er redelijkerwijs van uw stiefvader verwacht worden dat hij uw moeder en u onmiddellijk op de hoogte gebracht zou hebben van de plannen van zijn zoon, temeer omdat uw stiefvader evenmin Al-Shabaabgezind was.

Tevens zijn er een aantal elementen die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u geschetste handelswijze van Al-Shabaab. Bij de uiteenzetting van uw asielaanvraag verklaarde u dat clanouderen in naam van Al-Shabaab uw moeder had benaderd aangaande het huwelijk en dat uw moeder uw vader pas op de hoogte had gebracht van de situatie toen leden van Al-Shabaab u hadden meegenomen (CGVS, p. 15 en 19). Daarnaast verklaarde u ook dat u pas werd vrijgelaten nadat uw vader bemiddeld had met de emir, zich akkoord had verklaard met het huwelijk, er een bruidsschat en een datum voor het huwelijk werd afgesproken (CGVS, p. 16). Hij moest ook garant staan voor uw vrijlating omdat uw goedkeuring voor het huwelijk alleen niet voldoende was (CGVS, p. 19). Aangaande deze verklaringen kan er vastgesteld worden dat de handelswijze in uw specifiek geval afwijkt van de gebruikelijke tradities aangaande huwelijken in de Somalische samenleving. U verklaarde namelijk dat het de gewoonte is in Somalië dat een man eerst de toestemming vraagt aan de vader van het meisje of aan haar oom langs vaderszijde (CGVS, p. 15). Daarnaast verklaarde u ook dat leden van Al-Shabaab soms de toestemming niet nodig hebben en gewoon doen wat ze willen (CGVS, p. 19). Deze verklaringen stemmen ook overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat Al-Shabaab de Somalische tradities in eer tracht te houden maar dat een huwelijk onder dwang niet uitgesloten is indien de familie weigerachtig staat ten opzichte van het huwelijk. U gevraagd om welke reden Al-Shabaab bij het regelen van uw huwelijk is afgeweken van de tradities antwoordt u dat uw vader niet in het dorp woont en uw stiefvader op het moment dat de ouderen langskwamen niet thuis was. U voegt daar nog ook aan toe dat u hoofdzakelijk bent grootgebracht door uw moeder waardoor ze haar om toestemming kwamen vragen (CGVS, p. 17). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Eerst en vooral lijkt het onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab uw moeder zou benaderen in de plaats van uw vader louter en alleen omdat hij in een ander – overigens nabijgelegen – dorp, met name Walamooy, woont. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat Al-Shabaab enige moeite deed om uw vader op te zoeken of via telefoon te contacteren in verband met het huwelijk. Bovendien was er in het licht van uw verklaringen geen enkele reden voor Al-Shabaab om uw vader nog te betrekken bij de praktische regeling van het huwelijk aangezien zowel uw moeder als u zich reeds akkoord hadden verklaard. Indien Al-Shabaab weldegelijk de toestemming nodig had van uw vader kan er redelijkerwijs verwacht worden dat ze hem meteen benaderden en niet gewacht zouden hebben op het initiatief van uw vader.

Bovendien kan er sterk getwijfeld worden aan het gegeven dat Al-Shabaab uw vrijheid teruggaf tot aan uw huwelijksdag die 8 dagen later gepland stond, terwijl u zo lang weigerachtig stond tegenover het huwelijk. Er waren immers meerdere dagen nodig waren om u 'herop te voeden' zodat u uiteindelijk instemde met het huwelijk. Het gegeven dat enkel uw vader borg voor u stond kan dan ook bezwaarlijk als een afdoende maatregel worden beschouwd. Hiermee lieten ze ruimte voor een vlucht uit het dorp. Er kan overigens ook niet worden ingezien waarom het huwelijk pas 8 dagen later kon plaatsvinden en niet eerder gezien uw weigerachtige houding.

Bijkomend moet er ook nog worden gewezen op het feit dat Al-Shabaab laattijdig reageert nadat u uw dorp hebt ontvlucht. Zo wordt uw vader pas voor het eerst gecontacteerd door Al-Shabaab op uw huwelijksdag op 17 april terwijl u al sinds 11 april uit het dorp was verdwenen. Gezien de sterke aanwezigheid van Al-Shabaab in Basra en uw familielid E. bij Al-Shabaab was, kan er aangenomen worden dat de emir al eerder lucht gekregen had van uw afwezigheid uit het dorp en bijgevolg eerder met uw vader contact opgenomen had om alsnog het huwelijk af te dwingen of bedreigingen te uiten.

Vervolgens bent u er ook niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat uw vader om het leven werd gebracht door leden van Al-Shabaab in Mogadishu. U gevraagd naar de omstandigheden van het overlijden van uw vader verklaart u dat hij werd gedood toen hij samen met een vrouwelijk familielid op weg was van de apotheek naar zijn huis (CGVS, p. 16). U verklaart dat Al-Shabaab uw vader kort daarvoor twee keer via telefoon bedreigde. In de tweede oproep liet Al-Shabaab duidelijk verstaan dat ze wisten dat u en uw vader zich in Mogadishu bevonden en waarschuwden ze uw vader dat ze hem hoe dan ook zouden vinden (CGVS, p. 20). U gevraagd om welke reden uw vader het risico nam om zich buitenshuis te begeven nadat hij net bedreigd werd door Al-Shabaab antwoordt u dat uw vader astma heeft en dat hij medicatie nodig had (CGVS, p. 20). Deze verklaring overtuigt echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat uw vader dit risico zou genomen hebben. Uit uw verklaringen blijkt echter dat het nemen van dit risico onnodig was. Aangezien hij samen met een familielid van hem onderweg was en hij bij zijn familie verbleef kan er redelijkerwijs van uw vader verwacht worden dat hij er alles aan zou gedaan hebben om zijn veiligheid te waarborgen en iemand van zijn familie de opdracht zou geven om zijn medicatie te gaan halen.

Tot slot kan er aangaande de door u aangehaalde problemen die u zou ervaren indien u een defibulatie zou laten uitvoeren vastgesteld worden dat u louter overweegt om deze behandeling te laten uitvoeren maar dat u nog geen concrete stappen hebt gezet (CGVS, p. 5). Dit blijkt echter ook uit het medisch attest dat u voorlegt ter staving van uw verzoek. Het attest werd opgemaakt door dokter C.N. en vermeldt dat u genitale verminking type 3 hebt ondergaan. Daarnaast wordt er ook in het attest ook vermeld dat er u tijdens de consultatie op 19 januari 2022 een defibulatie werd voorgesteld als behandeling. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of u ondertussen al een afspraak heeft gemaakt om deze behandeling te laten uitvoeren lijkt dit niet het geval te zijn. U verklaart echter dat u van plan bent om een afspraak te maken (CGVS, p. 5). Hierdoor kan er geconcludeerd worden dat uw vrees vooralsnog hypothetisch is. Hoe dan ook, slaagt u er niet in te concretiseren wie u aan herinfibulatie zou onderwerpen, mocht u zijn gedefibuleerd. U verwijst in het algemeen naar de maatschappij die druk op u zou uitoefenen waardoor u zich opnieuw zou laten herinfibuleren. U vreest mogelijks ook Al-Shabaab die u als zondares kan beschouwen (CGVS, p. 22). Uit de achtergrondinformatie blijkt dat Al-Shabaab principieel gekant is tegen vrouwelijke genitale verminking (VGV). Daarnaast blijkt niet uit de achtergrondinformatie dat gedefibuleerde ongetrouwde vrouwen of meisjes systematisch gedwongen worden geherinfibuleerd bij terugkeer naar Somalië.

Aangaande de psychologische problemen die u aanhaalt in het kader van de vrouwelijke genitale verminking dient u hebt ondergaan moet er opgemerkt te worden dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw VGV. Uit uw verklaringen, noch uit de door u neergelegde medische en/of psychologische attesten kan derhalve worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.

Verder legt u ter staving van uw verzoek ook een invulformulier van Central Tracing Agency (Somalia delegation) voor en mailverkeer tussen Restoring family links (Rode Kruis) en het opvangcentrum van Sint-Niklaas. U gevraagd om welke reden u deze documenten voorlegt verklaart u dat u hiermee wil aantonen dat u nog steeds op zoek bent naar uw familieleden (CGVS, p. 5). Dit formulier zegt echter niets over de omstandigheden waarin u het contact met uw familie bent verloren en kan dan ook niets wijzigen aan bovenstaande conclusie.

Tot slot legt u ook nog twee psychologische attesten voor. Het eerste attest bevat een overzicht van de tijdstippen waarop u een afspraak had met uw psycholoog. Daarnaast legt u ook een psychologisch rapport voor waaruit blijkt dat u aan post-traumatische stress lijdt. Aangaande dit rapport moet er aangestipt worden

dat uit een psychologisch attest niet zomaar kan worden afgeleid dat het asielrelaas op waarheid zou berusten. Uit het rapport blijkt echter dat de psycholoog zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen gebaseerd heeft op de uw verklaringen en niet op objectieve bronnen. Er kan dus niet worden uitgesloten dat er andere oorzaken aan de basis liggen van uw psychologische problemen waardoor dit attest evenmin de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kan herstellen.

Voor de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar Somalië dreigt terecht te komen als gevolg van uw psychische/medische problemen moet erop worden gewezen dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de

geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 t.e.m. 48/5, 57/7 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1.A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3, 6, 8 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 24.2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn) en van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster gaat in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Zij gaat in op de leeftijdsbepaling en de omstandigheid dat haar verklaringen dienaangaande zijn gebaseerd op de verklaringen van haar moeder. Verder gaat zij in op haar opleidingsniveau. Verzoekster gaat in op de motieven inzake het document van de tracing, de omissie in de verklaringen bij DVZ, haar relaas omtrent het gedwongen huwelijk en ten slotte de moord op haar vader.

In een volgend onderdeel gaat verzoekster in op de door haar ondergane vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) type III. Zij benadrukt dat deze omstandigheid, tezamen met haar geattesteerde psychologische problematiek, maakt dat zij een kwetsbaar profiel heeft. Verder gaat verzoekster uitgebreid in op haar vrees om opnieuw te worden blootgesteld aan een re-infibulatie. Zij benadrukt dat zij wel degelijk

wenst een desinfibulatie te ondergaan, maar dat zij in angst leeft om vervolgens bij een terugkeer opnieuw dicht te worden genaaid. Verzoekster geeft aan dat zij deze vrees reeds van in het begin bij haar persoonlijk onderhoud kenbaar heeft gemaakt. Vervolgens gaat zij uitgebreid in op de op de prevalentiegraad van VGV in Somalië. Zij verwijst naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) inzake de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

In een laatste onderdeel gaat verzoekster in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Verzoekster voegt ter ondersteuning van haar verzoekschrift volgende stukken toe:

“1. *bestreden beslissing dd 21/2/24 voor verzoekster*

2. *pro deo aanstelling*

3. *Tracing document opgemaakt tijdens telefonisch onderhoud met telefonische tolk met Tracing KENIA*

4. *Attest besnijdenis en voorstel desinfibulatie*

5.

<https://nansen-refuKee.befwp-content/uploadS/2019/01/nansen-nOte-2018-3asielprocedure-beoordeline-bewiismiddeten.pdf>

6. *Psychologische attesten*

7. *[https://nansen-refueee.be/nl/2020/02/17/nansen-profiel-2020-1-de-noodaan:](https://nansen-refueee.be/nl/2020/02/17/nansen-profiel-2020-1-de-noodaan:internationale-bescherming-van.somalisghe-vrouwen-slachtoffer-van*genitale-verminking.e_tll)*

*[internationale-bescherming-van.somalisghe-vrouwen-slachtoffer-van*genitale-verminking.e_tll](https://nansen-refueee.be/wp-content/uploads/2019/03/NANSEN-Gegronde-vrees-tot-die-slachtoffer-werd*van-FGM-Feb-2019.pdf)*

8. *https://nansen-refueee.be/wp-content/uploads/2019/03/NANSEN-Gegronde-vrees-tot-die-slachtoffer-werd*van-FGM-Feb-2019.pdf*

9. *<https://www.hiiraanwevn.pe/2024/03/?%ivenior-spq-qtfiCG-killed-in-oneoine-war->*

10.

<https://hornobserver.cOm/articleS/2686/Alarming-surge-of-Al-Shabaab-attacks-threatensstability-in-Somalias-capital>

11. *<http://www.refworld.org/d0Cid/3d36f1c6a.html>*

12. *<https://www.amnestv.orMdownload/Document>/POL1067002018#NGLISH.PDF>*

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart, onder meer, niet te kunnen terugkeren naar Somalië, wegens een vrees om opnieuw te worden geïnfibuleerd. Zij verklaarde VGV type III te hebben ondergaan, waarbij zij vreest bij een terugkeer naar Somalië te worden blootgesteld aan een re-infibulatie.

4.1.2. De Raad wijst erop dat verzoekster ter ondersteuning van haar vluchtrelaas een medisch attest dd. 19 januari 2022 heeft overgemaakt, waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) type III – zijnde een infibulatie – heeft ondergaan. In dit medisch attest wordt aangegeven dat de voorgestelde behandeling, een desinfibulatie, met verzoekster werd besproken.

4.1.3. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de

noemer “*daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*” en “*daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard*”, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). Ook in de EUAA Country Guidance Somalië van augustus 2023 wordt aangegeven dat VGV een vervolgingsdaad uitmaakt. *In casu* kan de VGV, waarvan verzoekster het slachtoffer is, dus als vervolging worden gekwalificeerd.

4.1.4. De Raad wijst op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

4.1.5. Aangezien verzoekster aldus reeds het slachtoffer was van, wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, dient te worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen. In deze past het dan ook om de beschikbare landeninformatie, aangaande infibulatie en het risico op herinfibulatie, van naderbij te bestuderen.

4.1.6. De Raad baseert zich op de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen. In deze Country Guidance wordt verder, onder meer, verwezen naar de volgende landeninformatie, waarop de Raad zich tevens baseert: Denmark, DIS, *Somalia: Female Genital Mutilation (FGM)* van februari 2021 en COI Query Somalia, “*Forms and prevalence of repeated FGM/C*” van 21 april 2023. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat VGV bijna universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend. Bijna alle vrouwen in Somalië hebben een vorm van VGV ondergaan en er zijn geen indicaties dat deze cijfers in dalende lijn zouden gaan. Integendeel werd in begin 2022 een stijging van de cijfers waargenomen. Uit een studie van 2020 blijkt dat 99% van alle Somalische vrouwen VGV hebben ondergaan, waarbij de meest voorkomende vorm de infibulatie is (64,2 %). Uit een bevraging blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Somaliërs zich verzetten tegen VGV en overwegen om hun dochter niet bloot te stellen aan deze praktijk. De jongere generatie Somaliërs uiten wel een voorkeur voor de Sunni vorm (die in principe de vorm kan aannemen van zowel type I, type II als type III besnijdenis, maar doorgaans geen volledige infibulatie inhoudt). In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat er geen onderscheid in prevalentie en het ondergane type van VGV is, naargelang de verschillende regio's in Somalië. Ook de sociaaleconomische levensomstandigheden en de clanaffiliatie hebben nagenoeg geen invloed op de prevalentiegraad.

Specifiek wat betreft infibulatie en het risico op re-infibulatie, blijkt dat vrouwen voorafgaand aan het huwelijk, een bevalling of om medische redenen een desinfibulatie ondergaan. Dit kan gebeuren door een gezondheidsmedewerker, dan wel door de echtgenoot van de vrouw zelf (waarbij dit laatste voornamelijk voorkomt in Zuid-Somalië). Een bron van de UNFPA (United Nations Population Fund) geeft aan dat re-infibulatie vaak voorkomend (“*very common*”) is in Somalië, waarbij dit gebruikelijk gebeurt na een bevalling. Re-infibulatie komt voor in alle delen van Somalië, waarbij er geen geografische verschillen zijn. De re-infibulatie gebeurt meestal door de vroedvrouw of indien deze weigert of niet over de vereiste kennis beschikt, door een traditionele besnijder. Een UNICEF expert geeft aan dat de re-infibulatie herhaaldelijk wordt gedaan, meestal na de bevallingen van twee tot vier kinderen. Re-infibulatie kan ook voorkomen om andere redenen, bijvoorbeeld na seksueel geweld, een buitenhuwelijkse relatie of indien de eerste infibulatie niet naar wens gebeurde. Er is echter geen sprake van een systematische re-infibulatie na bevalling of echtscheiding in Somalië. Wat betreft de inspraak van een vrouw bij de beslissing over de re-infibulatie is er sprake van verschillende standpunten. Er wordt aangegeven dat vrouwen moeilijk kunnen ingaan tegen de aanwezige vroedvrouw of de (vrouwelijke) familieleden. Er zijn ook gevallen van vrouwen die een re-infibulatie ondergingen, niettegenstaande dat zij uitdrukkelijk aangaven dit niet te willen of die hierover voorafgaand niet geconsulteerd werden. Wanneer een vrouw geen re-infibulatie wilt ondergaan, maar wanneer haar echtgenoot of familie dit wel van haar verwacht, is het bijzonder moeilijk voor de vrouw om zich hiertegen te verzetten. Er zijn ook gevallen waarbij de vrouw ‘vrijwillig’ opteert voor een re-infibulatie, onder meer vanuit een wijdverspreid idee dat dit nodig is om de echtgenoot seksueel tevreden te houden en aldus te vermijden dat de echtgenoot een andere vrouw neemt, of nog omdat de vrouwen het oncomfortabel vinden om na een jarenlange gesloten labia plots een open litteken te hebben.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoekster om bij terugkeer naar Somalië opnieuw te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individueel onderzoek op, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren, zoals de leeftijd, de familiale status, het type van de reeds ondergane VGV, de familiale houding ten overstaan van

VGV, enzovoort (EUAA “*Country guidance: Somalië*”, augustus 2023, p. 124). Vervolg van personen die onder dit profiel vallen kan plaatsvinden omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep, dan wel om omwille van religieuze redenen.

4.1.7. Er staat *in casu* niet ter betwisting dat verzoekster een infibulatie (VG type III) heeft ondergaan. Evenmin staat ter betwisting dat verzoekster op heden nog een desinfibulatie heeft ondergaan. Ter terechtzitting werd hieromtrent bevestigd, waarbij zij aangeeft dat zij graag een desinfibulatie wenst te ondergaan en dat zij op de wachtlijst is geplaatst. Zij kan evenwel geen bewijsstuk voorleggen van de omstandigheid dat zij op een wachtlijst staat. Verzoekster herhaalt, zoals zij tevens reeds in haar persoonlijk onderhoud en in haar verzoekschrift heeft opgeworpen, dat zij de eigenlijke desinfibulatie echter slechts wil laten verrichten, indien zij zekerheid heeft dat zij niet terug dient te keren naar Somalië. Zij geeft aan dat, indien zij een desinfibulatie laat uitvoeren en vervolgens terugkeert naar Somalië, zal worden blootgesteld aan stigmatisering en zichzelf bloot zal stellen aan een reëel risico om opnieuw een re-infibulatie te moeten ondergaan. De aanwezige raadsvrouw stelt hierbij dat assistenten van opvangcentra en behandelende dokter om deze reden ook vaak adviseren om te wachten met een desinfibulatie. Aldus dient de Raad vast te stellen dat verzoeksters verklaringen blijk geven van een uitdrukkelijke wens om een desinfibulatie te ondergaan, maar dat verzoekster zich op heden laat tegenhouden wegens een vrees om bij een terugkeer naar Somalië een re-infibulatie te moeten ondergaan. Rekening houdend met de hierboven besproken landeninformatie, acht de Raad deze vrees aannemelijk en betreft dit *in casu* een aannemelijke reden waarom verzoekster nog niet gedesinfibuleerd is. De Raad wijst er in deze op dat de commissaris-generaal ook de mogelijkheid heeft om, na de erkenning van de vluchtelingenstatus, verzoeksters dossier op te volgen en eventueel kan nagaan of verzoeksters toekomstige gedragingen in lijn liggen met de vrees voor vervolging. De Raad slaagt verder acht op verzoeksters leeftijd, wat inhoudt dat zij bij een terugkeer nog geschikt kan worden geacht om te huwen en kinderen te krijgen. Zoals uit de landeninformatie blijkt, houden dergelijke omstandigheden een risico in om te worden gedesinfibuleerd en vervolgens opnieuw te worden onderworpen aan een re-infibulatie.

4.1.8. In het licht van de beschikbare landeninformatie, tezamen bekeken met de objectieve medische gegevens die in huidige zaak voorliggen, evenals de persoonlijke omstandigheden van verzoeksters zaak, oordeelt de Raad dat er *in casu* geen goede redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw zal worden onderworpen aan de reeds ondergane daad van vervolging. Er is derhalve voldoende reden om toepassing te maken van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De overwegingen in de bestreden beslissing en de verweernota staan niet toe hier anders over te oordelen. In het licht van de landeninformatie, acht de Raad verzoekers vrees niet louter hypothetisch. Het gegeven dat de commissaris-generaal geen geloof hecht aan verzoeksters familiale en persoonlijke omstandigheden, evenals aan haar vluchtrelaas, volstaat evenmin. Hoewel dit volgens de EUAA een relevante risicobepalende omstandigheid kan uitmaken, blijkt uit de Country Guidance – dat slechts een exemplatieve opsomming van elementen verschaft – geenszins dat het onontbeerlijk is om hierover duidelijkheid te hebben. De Raad herhaalt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat VGV in Somalië een universeel en wijdverspreid gegeven is, waarbij noch de geografie, noch de sociaaleconomische omstandigheden, noch de clanaffiliatie een doorslaggevende invloed heeft. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt verder dat een verzoekster zich niet kan beroepen op de Somalische overheid, de religieuze leiders, de clanautoriteiten of ngo's voor bescherming.

4.1.9. Rekening houdende met het voorgaande, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen in geval van een terugkeer naar Somalië, omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep, dan wel een (toegedichte) godsdienstige overtuiging. Er is in Somalië voor verzoekster geen redelijke bescherming voorhanden.

4.1.10. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoekster erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.11. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
V. LAUDUS,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

V. LAUDUS	N. DENIES
-----------	-----------